

“ప్రోఫెట్ చదివారా?”

“ప్రాఫిట్ ఏమిటండీ?”

“బలేవారేనండీ. కాఫిన్ లోకి వెళ్ళడానికి కూడా ప్రాఫిట్ అడిగేట్టున్నారే!”

“కాఫిన్ లోకి వెళ్ళడమే పెద్ద ప్రాఫిట్ కదండీ!”

“అయితే నాకు తెలియక అడుగు నేను ఆ మ్యూయి అనుకోండి. తాను. ప్రతి పనికి ప్రాఫిట్ వుండా జాకెట్ లో హనీ పెంచొచ్చు.”
అంటారా?”

“కాదూ మరి! చెప్పండి వీలయితే ఎందుక?”
యూసెస్ ఆఫ్ లిటరసీ!”

“మీరు ఆ బ్యాంకు అనుకోండి. ఎందుక?”
పాకెట్ వలన ప్రాఫిట్ ఏమిటి? “నేను ఆ బ్యాంకు అనుకోండి. మనీ

మీరు ఆ మ్యూయి అనుకోండి. హనీ ముఖ్యం,
జాకెట్ వలన ప్రాఫిట్ ఏమిటి?” నేను ఆ మ్యూయి అనుకోండి. హనీ

“నేను ఆ బ్యాంకు అనుకోండి. మనీ సఖ్యం.
పాకెట్ లో మనీ దాచొచ్చు. నేను ఆ మ్యూయి అనుకోండి లాకెట్

అందాన్ని పెంచేందుకు.”

“జాకెట్ లో అందాన్ని దాచడం మెండుకు?”

లాకెట్ లో అందాన్ని పెంచడం మెండుకు?”

“ఏమండీ మాట్లాడరు? ఏనో ఓ క్షణంలో ఆ గాలనా ఆగేరు? అందుకే వెనకటికెవరో అన్నారు ఒక ప్రశ్నకి సమాధానం లోంచి పది ప్రశ్నలు పుడతాయని. మాట్లాడలేం!”

“ఏం మాట్లాడమంటారు? మాట్లాడకపోవడమే మాట్లాడడం. ఆలోచనలతో ఆడుతున్నా మాటలు. ఇదేమిటి మనం ఇలా చేస్తాం? ఇదేమిటి మన పనులు ఇలా వుంటాయి? ఇదేమిటి జాతి? ఏమిటి దీని ప్రగతి? ఆలోచన తెగదు. ఆలోచన ఆగదు.”

“ఆలోచనకుగల లోచనం నిర్వచనం ఇవ్వలేం. అసలు ఆలోచనను అనుసరించ గలమా?”

“ఆలోచనను అనుసరించాలంటే నాకెలా సాధ్యం? నా ఆలోచనలు అనుసరించాలంటే మనో ఆలోచన రావచ్చు.”

“మీలో నాలో కలవాటిని చూడలేము. ఏవో ఏవో లోకంలో వాటిని చూచేదము.”

“ఇదేమిటి మనం ఇలా మాట్లాడుకుంటున్నాం? దీనికి అర్థమేమిటి?”

“అర్థంలేనిది వ్యర్థం. మరి అర్థం కానిది? వ్యర్థం అనుకుంటే మన బతుకే వ్యర్థం.”

“అనుకోకపోవడం కాదా స్వార్థం?”

“స్వార్థంలోనే పదార్థం కలదని ఎవరో అన్నట్టు విన్నట్టు జాపకం.”

“జాపకం అంటే జాపకం వచ్చింది. జాపకం అంటే ఏమిటి? ఎలా వుంటుంది? మానవ జీవితంలో ఎసెన్సు. అందమయిన రెమినిసెన్సు. ఉషారయిన ఊహల్లాగే విషాదమైన విషయాలూ వుంటాయిగా. అసలు జాపకమంటే ఏమిటి?”

“నిజాన్ని కలగనడమే జాపకం. కాదంటారా? ఔనంటారా?”

“ఇదే మాటల్ని ఎక్కడో ఎవరో అన్నట్టు జాపకం.”

“కలంటే కలకలం చెలరేగింది. కలంటే ఏమిటి? కలం అంటే ఏమిటి?”

“కలంటే చెప్పడంకంటే అందం చూసంగా ఊహించుకొనడంలో వుంది. ఎంగుకంటే ఎవరెట్టం వచ్చినట్టు వాచూ హించుకోవచ్చు. కలం అంటే జరిగినవి గాని జరగనవిగాని జరిగేవిగాని అయిన కలల్ని రికార్డుచేసే యంత్రం.”

“యంత్రం?”

“సాయంత్రాలు యంత్రంలా గడపడం అంటే ఎవరెక్కింట్లో? అయినా మంత్రముగ్ధులయి గడపడం మాత్రం సత్యం. ఎందుకు? అంటే ఏ భాషలో చెప్పను. భాషకు లోబడని భావాలుంటాయి. న్యూటీలో హేపీగా ఉంటుందా డియర్? ఇక్కడ చికాకుల్ని అక్కడ కౌంటర్ బాలెన్స్. అందుకే కాబోలు అన్నది లా ఆఫ్ కాన్ సెర్ వేషన్.”

“కాన్ సెర్ వేషన్ అంటే గుర్తొ

చ్చింది. కాన్వేర్జెన్స్ కేమయినా 'లా' లున్నాయా?'

“‘లా’లలో లాలోని పడలేం. కానీ డైరీలో పేజీల్లాగే డైలాగ్స్ తో టాపిక్స్ కూడా మారిపోతాయి. లేదా అటునించి ఇటు.”

“ఇంతవరకూ ము టాక్ ని ఎవరైనా రికార్డ్ చేస్తే ఎంత బాగుండును?”

“ఇక్కడ రికార్డ్ కాని మాటల్లోకి లాగే అయిపోయిన రోజుల్లోకి మళ్ళీ వెళ్ళలేం (?) అందుకే కలలు కనడం?”

“కలల్లో మన కలలే కనాలా ఇంకెవరి వైనా కనాలా? కలల రికార్డులు కన కూడదా?”

“జాబ్ లి కింద ‘అల్లలీ’ ఎంత బాగుంటుంది. బలమైన భావం ప్రభావం తప్పని సరిగా పడుతుంది. న్యూక్లియస్ లాంటి ఎవర్ గ్రీన్ ఆర్ట్ నుండి ఇన్ ఫినిటీ దూరం వెళ్ళినట్లుంది ఎలాక్ట్రాన్ లాంటి మనసు. ఇప్పుడు చెప్పండి. ప్రతీ పనికి ప్రాఫిట్ కావాలా?”

“అలా అనకండి. ప్రాఫిట్ లేని పనే లేదు.”

“కళలలో ప్రాఫిట్ లేనిది లేదుగానీ, ప్రాఫిట్ వున్నదెల్లా పనికాదు. అలాగే ప్రాఫిట్ లేని పనేలేదు ఆనడం కూడా కళవళ పెట్టేమాటే.”

“నిజమే కళ కళకళలాడే కల. దీనికీ, గజబిజ బిజనెస్ కీ రిసెంబ్లెన్స్ కాదు. కనీసం రిలేషనుకూడా లేదు.

“కళ్ళు అందమయినవి. ఆకర్షణీయ

మైనవి. మరి ఆ కళ్ళు? ఎంత ఘోరంకీ కళాకారుడికికూడా కావాల్సికదా వేళకీ ఖానా?”

“ఎక్స్ ప్లాయిటేషన్ లో ఇన్ వాల్వ్ అవడంలో కన్నింగ్ నేచర్ లేదనడంలో కన్నింగ్ నేచర్ ఉందనడం తప్పనడం తప్పంటాను!”

“ఎందుకంత గాభరా! రాబరీ చేసిన వాడిలా గాభరా ఎందుకూ?”

“మానవుడి నేచర్ తెలుసుకోవడం నిజానికి గ్రేట్ ఎడ్వంచర్.”

“నిజానికి నిజానికి వ్యతిరేకమయినది కూడ నిజమైనదే. అయితే ఈ సెంచరీలో సెంచర్ చేసిన వాళ్ళందరు?”

“రడీ రకనర్! అన్నీ లెఖ్కుల్లోనే వుంటాయిగానీ అన్నిటిని లెఖ్కు వెయ్యి కూడదు.”

“మనల్ని ఎవరైనా విప్పి తిరగేసి ఆరవేస్తే మనల్ని పోల్చగలరా ఎవరైనా?”

“ఊహలోంచి ఊహ జనించడం. ఊహలోంచి ఊహ జనించడం చెయిన్ రియాక్ థన్. దినంలోంచి దినం జనించడంలా ప్రశ్నలోంచి ప్రశ్న జనించడంలా మానవుడనే ఒకే ఒక ప్రశ్న లోంచి ఈ ప్రశ్నలన్ని జనించడం నిజం అంటే నిందించడం నేరం కాదా డియర్?”

“ఈ నిజం ప్రి జన్ లో పెట్టినా ప్రిజమ్ లో పెట్టినా ఒకేలా ఉండదూ రెమ్మ?”